

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 20C/18/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211201546
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Dančová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2013:1211201546.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II, v Bratislave, v konaní pred sudcom: JUDr. Ivanou Dančovou, v právnej veci navrhovateľa: J. A., nar. XX.X.XXXX, K. XX, I., zastúpeného: JUDr. Dagmar Malaschitzovou, advokátkou, Bajzová 9, Bratislava, proti odporcovi: ISS Facility Services, spol. s.r.o., Mokráň - Záhon 2, Bratislava, IČO: 31 345 212, zastúpenému JUDr. Ondrejom Matejkom, advokátom, Špitálska 25, Bratislava, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 66.689,52 € spolu s ročným úrokom z omeškania :

vo výške 9% ročne zo sumy 5.557,46 € od 14.03.2011 do zaplataenia

vo výške 9,25% ročne zo sumy 5.557,46 € od 14.04.2011 do zaplataenia

vo výške 9,25 ročne zo sumy 5.557,46 € od 14.05.2011 do zaplataenia

vo výške 9,25% ročne zo sumy 5.557,46 € od 14.06.2011 do zaplataenia

vo výške 9,5% ročne zo sumy 5.557,46 € od 14.07.2011 do zaplataenia

vo výške 9,5% ročne zo sumy 5.557,46 € od 14.08.2011 do zaplataenia

vo výške 9,5% ročne zo sumy 5.557,46 € od 14.09.2011 do zaplataenia

vo výške 9,5% ročne zo sumy 5.557,46 € od 14.10.2011 do zaplataenia

vo výške 9,25% ročne zo sumy 5.557,46 € od 14.11.2011 do zaplataenia

vo výške 9% ročne zo sumy 5.557,46 € od 14.12.2011 do zaplataenia

vo výške 9% ročne zo sumy 5.557,46 € od 14.01.2012 do zaplataenia

vo výške 9% ročne zo sumy 5.557,46 € od 14.02.2012 do zaplataenia.

Súd návrh v časti o náhradu mzdy vo výške 85,51 € za obdobie od 1.2.2012 do 6.2.2013 z a s t a v u j e .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava II súdny poplatok vo výške 4.100,37 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

o d ō v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 28.1.2011 domáhal určenia, že výpoveď z pracovného pomeru daná mu odporcom dňa 29.11.2010 je neplatná. Zároveň žiadal, aby súd zaviazal odporcu na náhradu mzdy vo výške 5.642,97 € mesačne, za každý mesiac počnúc dňom 1.2.2011 až do dňa, kedy odporca umožní navrhovateľovi pokračovať v práci a náhradu trov konania. Náhrady mzdy sa navrhovateľ domáha titulom neplatného skončenia pracovného pomeru.

Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 20C/18/2011-128 zo dňa 02.04.2012, právoplatným dňa 22.02.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, č. k. 4co/274/2012 - 128, zo dňa 23. 01.2013, súd rozhodol tak, že určil, že výpoveď z pracovného pomeru daná navrhovateľovi odporcom listom zo dňa 29.11.2010 je neplatná a o nároku navrhovateľa na náhradu mzdy a o náhrade trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku, konečným rozsudkom.

Konajúci súd v intenciách právoplatného rozhodnutia o neplatnosti skončenia pracovného pomeru vykonal dokazovanie vo veci výsluchom účastníkov konania, písomnými vyjadreniami účastníkov konania, doloženými mzdovými a inými listinnými dôkazmi v súvislosti s náhradou mzdy a dospel k týmto skutkovým a právnym záverom :

Navrhovateľ uzatvoril s odporcom dňa 27.02.2007 pracovnú zmluvu s miestom výkonu práce U. L. S., I. s pracovným zaradením riaditeľ predaja so základnou mzdou vo výške 15.000 Sk (497,90 €). S účinnosťou od 01.11. 2007 mal navrhovateľ upravenú mzdu vo výške 170.000 Sk (5642,96 €).

Na základe výpovede danej navrhovateľovi odporcom podľa § 63 ods. 1. písm. b) ZP pracovný pomer navrhovateľa u odporcu sa mal skončiť dňom 31.01.2011 s nárokom na výplatu odstupného. Odstupné bolo navrhovateľovi vyplatené vo výške 9.033,57 €.

Odporca súdu uviedol, že si je vedomý, že došlo k neplatnému skončeniu pracovného pomeru s navrhovateľom a náhradu mzdy považuje za sankciu, ktorú o výške ktorej v zmysle zákona žiadal, aby rozhodol súd. Podľa jeho písomného vyjadrenia zo dňa 25.10.2013 odporca písomne vyzýval navrhovateľa listom zo dňa 31.01.2013, aby nastúpil do práce. Navrhovateľ nastúpil do práce u odporcu dňom 06.02.2013, avšak podľa odporcu prejavoval neochotu vykonávať prácu pre odporcu, odmietal akceptovať interné smernice odporcu a dňa 18.02.2013 t.j. po ôsmych dňoch po nástupe do práce podal navrhovateľ výpoveď z pracovného pomeru. Vychádzajúc zo správania sa navrhovateľa žiadal odporca, aby súd zohľadnil ust. § 79 ods. 2 ZP a navrhovateľovi nepriznal náhradu mzdy prevyšujúcu čas 12 mesiacov najmä vzhľadom k tomu, že navrhovateľ v rozhodnom období mal príjem (od 17.02.2011 do 31.05.2011 bol evidovaný na úrade práce, od 01.06.2011 do 08.08.2011 navrhovateľ pracoval u Z. L., S..X..F. a od 09.08.2011 nepretržite u S. W. C. S..X..F. s mesačnou mzdou 6.500 € brutto).

Navrhovateľ na svojom návrhu zotrval, avšak na pojednávaní dňa 16.12.2013 zobral návrh v časti náhrady mzdy za čas od 01.02.2012 do 06.02.2013 späť a súčasne žiadal zastaviť konanie aj o náhradu mzdy v sume 85,51 € za toto obdobie z dôvodu, že pôvodne požadoval priemerný mesačný zárobok v sume 5642,96 € a po ustálení výšky PMZ túto výšku upravil na sumu 5.557,46 €. Nesúhlasil s tvrdením odporcu, že po nastúpení do práce dňa 06.02.2013 prejavoval neochotu pracovať u odporcu, naopak odporca navrhovateľovi nezačal prideľovať prácu a ukladať mu pracovné úlohy, poukázal na jeho podania zo dňa 18.02.2013 a zo dňa 26.03.2013, ktorými reagoval na zadané úlohy odporcom a ktorými Zamestnaneckej rade odporcu oznámil porušovanie pracovno-právnych predpisov zamestnávateľom.

Odporca so späťvzatím návrhu v časti náhrady mzdy za čas od 01.02.2012 do 06.02.2013 a v časti o náhradu mzdy v sume 85,51 € za toto obdobie súhlasil na pojednávaní dňa 16.12.2013, avšak nesúhlasil s uplatnenými úrokmi z omeškania, nakoľko podľa jeho názoru nárok navrhovateľa ešte nie je splatný.

Podľa potvrdenia a mzdových listov predložených odporcom navrhovateľ v rozhodnom období 4Q 2010 (október, november, december 2010) mal priemerný hodinový zárobok vo výške 32,0623 €, s priemerným počtom 173,33 hodín, čo predstavuje priemerný mesačný zárobok vo výške 5.557,46 €.

Podľa § 78 ods. 1 Zákonníka práce, ak dal zamestnanec neplatnú výpoveď alebo ak skončil neplatne pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a zamestnávateľ mu oznámil, že trvá na tom, aby naďalej vykonával prácu, jeho pracovný pomer sa nekončí.

Podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce, ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

Podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce, ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať. Náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za čas 36 mesiacov.

Podľa § 134 ods. 1 Zákonníka práce, priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len "priemerný zárobok") zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období. Do zúčtovanej mzdy podľa prvej vety sa nezahŕňa mzda za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti na pracovisku (§ 96 ods. 3) a do obdobia odpracovaného zamestnancom sa nezahŕňa čas neaktívnej časti pracovnej pohotovosti na pracovisku.

Podľa § 134 ods. 2 Zákonníka práce, rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrťroka, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 134 ods. 4 Zákonníka práce, priemerný zárobok sa zisťuje ako priemerný hodinový zárobok. Priemerný hodinový zárobok sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta. Ak sa podľa pracovnoprávnych predpisov má použiť priemerný mesačný zárobok, postupuje sa tak, že priemerný hodinový zárobok sa vynásobí priemerným počtom pracovných hodín pripadajúcich v roku na jeden mesiac podľa týždenného pracovného času zamestnanca. Priemerný mesačný zárobok sa zaokrúhľuje na najbližší eurocent nahor.

Podľa § 96 ods. 1 Zákonníka práce, navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 Zákonníka práce, súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 160 ods. 1 Zákonníka práce, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročností určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Podľa § 166 prvá veta Zákonníka práce, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti.

Podľa § 166 ods. 1 Zákonníka práce, ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže účastník do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný. V konaní medzi účastníkmi nebolo sporné, že v dôsledku neplatného skončenia pracovného pomeru prislúcha navrhovateľovi náhrada mzdy, ktorej priemernú výšku pre pracovno-právne účely súdu osvedčil odporca v súlade s ust. § 134 ods. 4 ZP. Súd preto návrhu v tejto časti vyhovel. Náhrada mzdy prislúcha navrhovateľovi za obdobie od 14.03.2011 do 14.02.2012 t.j. za 12 mesiacov x 5.557,46 € = 66.684,52 €, čo znamená, že navrhovateľovi prislúcha náhrada mzdy za jeden kalendárny rok. Náhradu mzdy za čas od 06.02.2013 do 18.02.2013, vrátane vrátenia odstupného vyplateného navrhovateľovi v súvislosti s výpoveďou si účastníci konania vzájomne vysporiadali a tieto nároky neboli predmetom konania.

Navrhovateľ počas konania vzal návrh v časti náhrady mzdy za obdobie od 01.02.2012 do 06.02.2013 späť a súčasne žiadal zastaviť konanie aj o náhradu mzdy v sume 85,51 € za toto obdobie z dôvodu, že pôvodne požadoval priemerný mesačný zárobok v sume 5642,96 € a po ustálení výšky PMZ túto výšku upravil na sumu 5.557,46 €. S poukazom na ust. § 96 ods. 1 a 2 ZP súd toto konanie v časti o náhradu mzdy vo výške 85,51 € za obdobie od 1.2.2012 do 6.2.2013 zastavil, avšak nerozhodol o zastavení konania o náhradu mzdy vo výške 5.557,46 € za čas od 01.02.2012 do 06.02.2013. V súlade s ust. §166 ods. 1 ZP o tejto časti nároku navrhovateľa súd rozhodne doplňujúcim rozsudkom.

Podľa § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. súd priznal navrhovateľovi úroky z omeškania z jednotlivých dlžných súm náhrady mzdy vo výške 5.557,46 € odo dňa ich splatnosti vo výške stanovenej ECB, nakoľko odporca sa dostal do omeškania s úhradou jednotlivých mzdových nárokov.

Vzhľadom k tomu, že odporca nesúhlasil s uplatnenými úrokmi z omeškania pri jednotlivých náhradách mesačnej mzdy, súd poukazuje na ust. § 563 OZ, podľa ktorého ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie požiadal veriteľ. V danej veci je nesporné, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená pracovná zmluva dňa 27.02.2007, kde podľa bodu 3 tejto zmluvy odporca stanovil výplatný termín na deň 13. dňa v mesiaci, čiže splatnosť výplaty mzdy podľa § 130 ods. 2 ZP bola medzi účastníkmi konania dohodnutá. Neprichádza preto do úvahy posudzovať omeškanie odporcu s vyplatením mzdy inak, ako podľa dohodnutej splatnosti jednotlivých mesačných mzdových nárokov, pričom k nevyplateniu jednotlivých dlžných súm v dohodnutom termíne došlo v dôsledku protizákonného postupu odporcu, ktorý je v omeškaní s plnením jednotlivých mzdových nárokov navrhovateľa odo dňa nasledujúceho po dohodnutej splatnosti mzdy t.j. od 14.-teho dňa toho ktorého príslušného mesiaca, a to v čase od 14.03.2011 do 14.02.2012.

Súd zaviazal odporcu na zaplatenie súdneho poplatku podľa § 2 ods. 2, § 7 ods. 4 z. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení vo výške 4001, 34 €, pričom pri výpočte vychádzal z ust. § 7 ods. 11 písm. c) tohto zákona, keď základ poplatku sa zaokrúhľuje na celé eurá nadol, pričom pri výpočte a vyhlásení rozhodnutia o výške súdneho poplatku došlo k zrejmej nesprávnosti, keď správne má znieť výška súdneho poplatku 4001,37 € a vyhlásená bola suma 4001,87 €. O zostávajúcej náhrade trov účastníkov konania súd rozhodne až po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde , písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods. 1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného

zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.